

18. märts
2024

Mõjulaine

Uudised
PERGis
toimuvast

Esimese Mõjulaine toimetus

Peatoimetajad:

Joonas Sooneste
Anete Adele Kasela
Carolin Kuusk

Kaanekujundus:

Kirke Reimal

Fotod:

Anna Ingrem Rebane
Uku Sermann

Küljendajad:

Kirke Reimal
Maya Bachmann

Toimetajad:

Eliise Piirits
Helene Antsmäe
Alexandra Riisa
Anna Ingrem Rebane
Aleksandra Zamkovoï
Renate Siitan
Luisa Indra Jürgenson

Keeletoimetaja:

Helen Heinroos

Külalised:

Heiki Koov
Mari Kaubi

Toimetuse

nõustaja:

Eliisa
Puudersell

Juhtkiri

Hea perglane, pergimeelne või niisama huviline. Te loete Pelgulinna riigigümnaasiumi koolilehe Mõjulaine kõige esimest väljaannet. See on esimene ja ilmselt ka viimane PDF-formaadis leht, mida nautida saate. Kuid ärge muretsege, järgmiseks väljaandeks oleme vabanenud sellistest keskaegsetest meetoditest ning avaldame Eesti võib-olla, et esimese koolilehe toimetusega oma artiklid täielikult veebiformaadis nagu moodsale ja uuenduslikule riigigümnaasiumile kohane. Ka selle väljaande artiklid olid algselt plaanitud ilmuma veebis, kuid nagu öeldakse: „Elus juhtub tihti, et nool ei taba sihti“ ja nii pidime ka meie olema paindlikud, nagu üks PERGi põhiväärtusigi deklareerib.

Perglastena teame, et meil kõigil on suur **mõju** ning võimalus muuta maailma paremaks. Nii mõnegi arhitektuuripreemia pälvinud puidust PERGi koolimaja asub Pelgurannast lühikese jalutuskäigu kaugusel ja nii saigi meie lehe nimeks **Mõjulaine**.

Kui hakkasite mõtlema, kelle sõnu te siin õigupoolest loete, siis võtke teadmiseks, et meid on lausa kolm

ja meil on nimed: Joonas, Anete ja Carolin. Nii nagu PERG on uus ja alustav kool, mis alles loob enda traditsioone ning isikupära, saime meiega võimaluse arendada oma esimese koolilehe väljaande identiteeti. Peatoimetajatena võtsime enda kohustuseks tagada meie imelise ja armsa kooli jätkuvalt hea maine sama imelise ja armsa koolilehe näol.

Mõjulainest saate lugeda ennekuulmatult põnevate teemade kohta, sealhulgas rännakutest kaugele lõunamaale, meie kauni koolimaja ehitusest ja sellest, kuidas saada inimeseks. Naerda saab ka humoorika horoskoobi ja ikooniliste õpetajate tsitaatide üle. Sõnaosav perglane leiab ajalehe lõpust ristsõna, mille lahendaja saab toimetuselt auhinna. Nii põnev!

Oleme siiralt tänulikud tervele meie võrratule toimetusele, kes väsimatult oma ülesannete kallal nokitsenud on ning kelle töö kulmineerub käesoleva oivalise ajakirjandusliku sümfooniaga. Väljaande ilmumisse panustanud inimeste nimesid võite näha sisekaanel. Mõelge nende peale, tehke neile vaimusilmas pai ning surfake Mõjulainel!

Eliisa Puudersell:

TULEB HEAS MÕTTES LEPPIDA *iseenda paratamatusega*

Igas Mõjulaine väljaandes tutvustame üht PERGi persooni. Esimeses persooniloos küsitleme eesti keele ja kirjanduse ning ühtlasi meie endi meediamooduli õpetajat Eliisa Puuderselli, kelle olemus ja roll peegeldab tugevalt terve toimetuse tööd. Vestleme temaga kolmel teemal: elu, mood ja PERG.

ELU

Kus sa üles kasvasid?

Ma olen pärit Pärnust ja elasin seal, kuni läksin ülikooli.

Kuhu ülikooli õppima läksid?

Esialgu läksin EKAsse õppima kunstiteadust. Mõistsin aga kiiresti, et see eriala nõuab head kirjutamisoskust, mida tahtsin endas veel lihvida. Esimese õppeaasta lõpus otsustasin eriala vahetada – läksin Tallinna ülikooli õppima eesti filoloogiat, sealt edasi juba kirjandusteadust. Kuna olen lapsest saati armastanud kirjandust ning tundnud end humanitaarainetes alati koduselt, siis ühtäkki mõistsin, et olen astunud täiesti loogilised sammud. Nii umbes teisel eesti filoloogia kursusel, kui leidsin oma uurimisteema ja keskendusin ennekõike kirjandusõpingutele, hakkas mingi võrrand end ise lahendama. Sain aru, et ajan oma asja.

Millistes maailma otstes oled elanud?

Kui rääkida maailma otstest, siis Euroopast kaugemale ma oma eluga pole jõudnud. Elasin aastakese Viinis ja pärast seda veidi aega ka Budapestis.

Miks läksid Viini elama ja kuidas Budapesti sattusid?

Viini läksin Erasmus+ programmi kaudu üheks õppeaastaks õppima. Olin tol ajal Tartu ülikoolis kirjandusteaduse magistrantuuris. Jõudsin õpingutega sinnamaale, et tahtsin teha magistritöö jaoks uurimistööd kusagil mujal, samas oli ka tung minna ja kogeda elu teises linnas, otsustasin Viini kasuks.

Kevadsemestri lõpus, kui esseed kirjutatud ja eksamid peaaegu tehtud, olin valmis Eestisse tagasi tulema. Valmistusin ülikooli raamatukogus (mis näeb välja nagu Sigatüükas!) ette

viimaseks eksamiks, kui mu sõber helistas ja pakkus tööotsa Budapestis. Nimelt hakati seal filmima ühe Ameerika teleseriaali uut hooaega, mis oli Eestiga seotud ning nad vajasisid näitlejatele eesti keele *coach*'i. Produktsioonitiim võttis minuga kohe ühendust ja kutsus vestlema nii kiiresti kui võimalik. Umbes 15 minuti pärast olid mul meili peal rongipiletid ja kogu reisiinfo, paar päeva hiljem olin esimest korda teel Ungarisse. Alles kohapeal mõistsin, et tegemist on päris suure rahvusvahelise projektiga ja pikemalt mõtlemata võtsin töö vastu. Tihti ei juhtu, et niisugused võimalused sülle kukuvad. Mina pidin vastutama selle eest, et umbes 20 eri rahvusest näitleja dialoog kõlaks enam-vähem korrektses eesti keeles. Nädal aega hiljem elasin juba Budapestis. Täiesti pöörane värk.

Mis on eredaim mälestus neist paikadest?

Neid on väga palju, aga Viinist mäletan kõige enam esimest hommikut, kui jalutasin ülikooli, et minna ja tutvuda majaga ning tegeleda paberimajandusega. Õnneks oli ees Google Maps ja suund enam-vähem selge. Õues oli veel mõnusalt soe, meie septembri lõpuga ei anna võrreldagi. Sel hetkel, kui ahmisin sisse linna ilu, sain aru, et see siin

nüüd ongi minu kodutee ja lähen oma kooli, mitte kuhugi võõrasse kohta.

Budapestist mäletan hästi mõnesid võttepäevi. Näiteks kõige esimese võttepäeva varahommikul, nii umbes kella 6 paiku sõitsime võttekohta, mis asus Budapesti äärelinnas. Kuna päris suur osa seriaali tegevusest toimus Eestis, siis oli vaja Ungaris leida selliseid kohti, mis näeksid välja võimalikult eestilikud (neid oli palju rohkem, kui esialgu arvata oskaski). Niisiis seisingi ühtäkki nõukaaegsete paneelmajade vahel ja tundsin, et olen Lasnamäel. Kunstnikud olid muutnud eestikeelseteks isegi sildid poeakendel.

Sellest aga veel kummalisem tunne valdas mind võtteperioodi keskel, kui olime ühes väikeses Ungari linnakeses nimega Sopron. Võtted kestsid seal umbes nädal aega. Mind kutsuti platsile ja järsku oleksin olnud nagu Tallinna vanalinnas, väikesed tänavad ja väljakud olid vanalinnale äravahetamiseni sarnased, majadel lehvisid isegi Eesti lipud. Seal väikelinnas filmitavates stseenides osalesid ka mõned eestlased ja me tundsimme end nagu simulaakrumis. Olenemata aga olukorra absurduselt oli nii hea, et sai kellegagi lõpuks ometi rääkida eesti keeles.

Millised olid su tulevikuplaanid noorukina?

Eks mul oli mitmeid mõtteid, mis pidevalt muutusid. Põhikoolis ja gümnaasiumi alguses oli kindel soov saada näitlejaks, kuid otsustasin ümber. Gümnaasiumi lõpus ja kunstiakadeemia õpingute ajal unistasin sellest, et mul on kunagi oma väike kunstigalerii ja minust saab galerist. Kui aga mõistsin, et mind paelub hoopiski kirjutamine ja humanitaarteadused laiemalt, siis tahtsin sukelduda teadusmaailma. Kirjandusteaduste õpingute ajal oli selge, et minust saab teadur. Nüüd olen hoopiski õpetaja ja ma olen väga tänulik, et elu on mind toonud siia. Usun aga, et mitte miski ei ole välistatud ja lõplik. Inimene vajab pidevalt liikumist ja voolavust. Peab lihtsalt olema piisavalt julgust proovida, katsetada ja endiselt unistada, ükskõik kui suurelt või väikselt.

MOOD

Millise brändi rõivaid leiab su garderoobis kõige enam?

Mul ei ole ühtegi brändi, mida kannan või eelistan, aga aastatega on riidekappi kogunenud näiteks väga palju ülikondi.

Kuulsin kunagi lauset, et hea ülikond on nagu pidžaama, milles on alati mõnus olla. Kirjutan alla – see on kindla peale minek.

Mis riideese on pigem ebapraktiline, aga sulle meeldib?

Kuna hindan kvaliteetseid materjale ja ajatuid lõikeid, siis mul päriselt ka ei ole ebapraktilisi riideid. Teen väga teadlikke valikuid, sest asjadel peaks olema pikk eluiga. Seetõttu on peaaegu kogu mu garderoob ka taaskasutusest.

Eliisa Puudersell

Kus ja millistes taaskasutuspoodides käid?

Kõikjal – oleneb, mis parajasti ette satub. Mu lemmikud on väikelinnade omad, näiteks Pärnus või Rakveres. Eriti head poed on ka Kohtla-Järvel! Taaskasutuspoodide võlu on selles, et iga kord ei pruugi midagi leida, aga kui on hea vaib, siis võib juhtuda, et päeva lõpuks on kotis mitu uut rõivakomplekti või midagi muud väga erilist.

Kes või mis on su moeinspiratsioon?

Ma pole otseselt kellestki või millestki mõjutatud olnud. Riietan end intuiitselt ja ei jälgi trende – need on ajutised. Küll aga huvitab mind väga moekunst, niisamuti nagu teatri-, sõna- või kujutav kunst. Seega ikka jälgin, mida suuremad ja väiksemad moemajad parajasti teevad. Näiteks soovitan vaadata viimase Maison Martin Margiela kollektsiooni „Artisanal“ show’d – imeilus tervik.

Kuidas olla enesekindel?

Enesekindlus on tugevalt seotud sellega, kui mugavalt ja hästi keegi ennast oma kehas ja ümbritsevas keskkonnas tunneb. Ma olin nooremana ikka väga kohmetu, aga mida aeg edasi, seda enam mõistsin, et ega ma pääse – tuleb heas mõttes

leppida iseenda paratamatusega. Kunagi korrutati mulle pidevalt, et enesekindlus kasvab ajas. Lõpuks hakkas see jutt veidi närvidele käima, sest ma ei saanud aru, millal see aeg ometi kätte jõuab. Aga jõudis ja selgus, et tegemist ei olegi mingi käibetõega. Lihtne muidugi öelda, aga tuleb tunda ära, mis sulle sobib ja jääda endale kindlaks, mitte lähtuda sellest, milline sa peaksid olema. Või veel hullem: karta, et äkki sa pole piisav.

PERG

Kuidas sa PERGi jõudsid?

See on hästi armas ja tore lugu. Mõned aastad tagasi otsustasin õpetajaametist väikese pausi teha ja töötasin vahepeal ühes MTÜs, mis tegeles linnaruumiga. Nägin, et on tulemas PERGi kogukonnaseminar ja läksin sinna eesmärgiga, et äkki hakkame tulevikus koostööd tegema. Sel hetkel polnud mõtteski, et võiks kooli tagasi minna, aga kui tutvustati kooli eripärasid ja väärtusi, siis käis soe judin üle selja ja tekkis äratundmine, et kui ma kusagil tahaks õpetada, siis just seal. Veidi üle poole aasta hiljem kandideerisin ja kõik läks, nagu pidi. Mul on tunne, et PERG leidis hoopis minu üles ja seda täpselt õigel hetkel.

Mis on õpetajaametis kõige meeldivam?

Õpetamine hoiab mind erksana, sest pean kogu aeg olema kaks sammu ees – õpilased on vahel oma teadmiste ja küsimustega kõige paremas mõttes arnutud ning ma ei saa kuidagi alla jääda. Kõige magusam on aga vahetu energia ja rõõm, mida noortega töötamine annab, see on asendamatu tunne!

Milline on su tööpäeva hommikurutiin?

Tavaliselt ärkan kella seitsme paiku ja komberdan kuidagi voodist välja. Mulle ei meeldi vara ärgata, sellepärast pole ka mingit erilist hommikrutiini. Püüan lihtsalt hommikuga hakkama saada ja teha kõik toimetused võimalikult kiiresti ära, et saaks kuidagi riidesse ja uksest välja. Sellegipoolest tulen igal hommikul rõõmuga tööle. Olen tihti naernud, et ilmselt maksan õpetajatööga tagasi vana võlga gümnaasiumiajast, sest liiga tihti juhtus nii, et esimestesse tundidesse ma kahjuks ei jõudnud. Sellest ei tohi keegi eeskuju võtta!

Kuidas iseloomustad PERGi õpilast?

Nüüdseks on kooli algusest juba piisavalt aega möödas, et on joonistunud välja PERGi õpilase profiil. Ta on soe ja empaatiline aktiivne ühiskonnaliige, kes julgeb olla tema ise ning oskab küsida õigeid küsimusi. PERGi õpilane armastab teha nalja, on inimesena väga avatud, samuti teadlik paljudest protsessidest, mis maailmas toimuvad. Kõige enam loodan, et PERGi õpilane tunneb ennast iga päev hoituna ja oodatuna.

Klaasikunstnik Kateriin Rikken: PÜÜDLEN ALATI PISIKESTE *saavutuste poole*

Novembri lõpus avati Tallinna Pelgulinna Riigigümnaasiumi aatriumis klaasikunstnik Kateriin Rikkeni näitus „Sõõm vol 2“. Helene Antsmäe ja Alexandra Riisa uurisid Kateriinilt tema elu ja töö kohta.

Kuidas ja millal te klaasikunstiga tegelema hakkasite?

Esimesed kokkupuuted olid 11. klassis, kui kunstiõpetaja saatis meid klaasikunstinäitusele. Mulle väga meeldis see, mida ma nägin. Teadsin juba, et soovin oma edasises elus teha midagi loomingulist. Läksin Eesti Kunstiakadeemiasse ettevalmistuskursustele. Seal oli vaja valida spetsiifilisem eriala – valisin klaasikunsti.

Te mainisite, et teil on kaks last. Kas te suunaksite ka neid klaasikunstiga tegelema?

Mitte otseselt. Ma arvan, et suunamine käib pigem kaudselt. Kui neile peaks huvi pakkuma, siis loomulikult ma hea meelega toetan, kuid ma ei taha kindlasti neid minu tahtmise järgi tegutsema sundida.

Millega te peale klaasikunsti veel tegelete?

Suurem osa minu ajast läheb perele. Mul on kaks väikest last. Hästi intensiivne on elu nendega. Lisaks sütitab mind matkamine, eriti ekstreemsemad matkad, näiteks talvematkad. Mulle meeldib ka igasugu vanu asju üles putitada.

Mida te tahaksite saavutada?

Minu puhul on tegemist inimesega, kelle prioriteediks ei ole kunagi olnud kuulsaks saamine. Mul ei ole selliseid vajadusi, et tahaksin hästi palju raha teenida. Pigem alati püüdlen pisikeste saavutuste poole, et huvitavaid projekte oleks. Hetkel tahaksin pigem stabiilsust, püüdes elada hetkes. Proovin tekitada hetki, millest tunneksin rõõmu.

Kuidas te kirjeldaksite oma igapäevatööd kolme sõnaga?

Huvitav, kaootiline, vaheldusrikas.

Kas klaasikunstnikuna on stabiilsust keeruline tagada?

Väga keeruline. Loomevaldkonnas üleüldiselt ongi sellega keeruline, sest on väga palju muutujaid, mis ei sõltu minust ja minu töö kvaliteedist. Samas üks loomevaldkonna pluss on see, et kogu aeg on võimalus olla osa erinevatest projektidest, võimalus ise alustada ja juhtida oma tegevusi. Kogu aeg peab olema valmis uuendusteks.

Kas teil on mõni konkreetne teos, mille loomeprotsess oli eriti väljakutsuv või meeldejääv?

Mul on kolm sellist teost, mis mind saadavad ja hoiavad. Need on tööd erinevatest eluetappidest, mis mind mõjutavad ja toetavad. Esimene on kunstiakadeemia-ajast, kui olin kolmandal kursusel. Panin oma lõputööd üles, milleks oli suur klaasist sild, mis ulatus ühest toanurgast teise.

See oli valmistatud klaasniitidest, laotasin iga niidikese eraldi üksteise peale. Tegin seda tööd terve öö ja olin kunstiakadeemia majas täiesti üksinda. See oli esimene kord, kui tundsin täielikku kaifi, rahulolu ja mingil määral ka suhet sellega, mille kallal ma töötasin. See oli hästi mõnus ja mediteeriv.

Teise teose tegin koos oma vanaemaga. Sellel ajal olin oma esimese lapsega kodus. Töö nimeks oli „Sa oled see, mida sõi sinu vanaema“. Kuna olen väikse lapse ema, siis uurisin loomulikult palju toitumise kohta. Tänapäeval on see ju väga terav teema. Näiteks leidub uuringuid, mis ütlevad, et kõik naised sisaldavad seda, mida sõid nende vanaemad. Minu sees oleks justkui kolme generatsiooni söömisharjumuste jäljed – nii minu vanaema, ema kui ka minu enda omad. See oli minu jaoks hästi põnev. Tundsin teatud tänulikkust, sest minu vanaema ju kasvas päris raskel ajal. Süüa ei olnud eriti saada, aga teda ei kimbutanud need probleemid, mis meid tänapäeval vaevavad. Samas tekkis mul hirm, et äkki olen liiga palju rämpstoitu söönud. Äkki mina ei anna oma lapsele edasi just kõige positiivsemat. Selle illustreerimiseks tegin noa ja kahvli, mille käepidemeks oli suur klaasist spiraal. Kui vanaema neid käes hoidis, olid kolm suurt spiraali ümber tema käte. Tegime koos vanaemaga nendest lihtsalt oma lõbuks pildiseeria. Lõpuks sai see töö rahvusvahelisele näitusele ning turneele Inglismaal ja Taanis. Üks muuseum Taanis ostis selle ära ka. Tol hetkel mõistsin, et kui sa teed midagi, mis sind väga kõnetab, siis see kõnetab ka teisi. Seda tunnet üritan enda sees hoida.

Kateriin Rikken

Näitus, mis on üleval praegu PERGis (enam ei ole – toim.), on minu jaoks samuti märgiline, sest see sisaldab endas sama, mida eelmisedki. Ma tegin kõike ainult iseenda jaoks. Praegu on teos teie juures ja varsti rändab see juba edasi ühele tantsuetendusele. Töö elab oma elu, mina elan lihtsalt temaga kaasa – see on hästi rikastav ja mõnus tunne. Kuna neid protsesse ei saa otseselt ette planeerida, siis tuleb lihtsalt usaldada. Mina olen kaasreisija.

Kuidas te end premeerite, kui olete mõne keeruka töö ära teinud?

Ausalt öeldes lihtsalt logelen. Kui mul on mingi pikem projekt olnud, siis kõigepealt proovin leida aega logelemiseks. Leban lihtsalt voodis, pidžaama seljas ja proovin mitte midagi teha. Olen avastanud, et see toimib minu puhul kõige paremini.

Mis teid klaasikunsti juures kõige enam inspireerib?

Ma ei otsi inspiratsiooni, see tuleb ise minuni. Alateadlikult on mul kogu aeg tundlad püsti. Üldiselt on need ikkagi inimsuhted, mis mind kõnetavad. Panen tähele asju, mis püüavad minu tähelepanu. See võib olla täiesti suvalistes kohtades: bussis või kellegagi vesteldes. On ka ideid, mis aastaid küpsevad ja siis lõpuks valmis saavad. Mul on väga keeruline inspiratsiooni otsida, minu puhul see ei toimi.

Enne, kui teadsite, et soovite oma tuleviku klaasikunstile pühendada, kelleks te saada tahtsite?

Ma olin hästi aktiivne ja loominguline laps. Näitlesin, tegin lilleseadeid ja isegi natukene sporti. Esinesin kogu aeg, olin koolis õhtujuht ja muud sellist. Minu puhul oli kindel see, et loomevaldkond, kultuur, on minu suund. Mind tegelikult kõnetas väga ka sotsiaaltöö. See oli miski, mida ma pikalt kaalusin, aga siis tuli mu ema ja ütles, et ma ei läheks, ning ma kuulasin oma ema sõna, kuigi see siiamani natukene kutsus mind.

Kas te arvate, et kui oleksite gümnaasiumis käinud hoopis PERGis, oleks teie eriala tänasel päeval teistsugune?

Võib-olla. Põhjus, miks ma valisin just klaasikunsti, oli suuresti seotud minu keskkooli kunstiõpetajaga, nagu juba mainisin. Ta oli üleüldiselt ka väga toetav. Meil olid suured klassid. See, et meie õpetaja suutis sadade õpilaste seast meelde jätta need, kes kunstist huvitusid, avaldas mulle väga muljet. Tänu tema toetusele ma üldse julgesingi kunstiakadeemia peale mõelda. Kõik erinevad kohtumised ning see, kellega sa elu jooksul kokku satud, võib sind tulevikus palju mõjutada. Ma ei tea, mis siin koolis oleks olnud, aga tundes ennast, arvan, et ma oleks jäänud samasse valdkonda.

Kas te olete kordagi kahetsenud, et valisite sellise eriala?

Mingitel hetkedel küll. Eriti siis, kui lapsed sündisid, tekkis veidi kõhe tunne. Sain aru, et mina üksinda, egoistlikult, saaksin hakkama küll, aga kui ma pean ka oma laste eest hoolitsema, siis võib-olla klaasikunst ei ole just kõige mõistlikum eriala. Kuid ma tean päris kindlasti seda, et ma nii või naa oleksin niisuguses valdkonnas, mis ei hoiaks mind majanduslikult eriti heal järjel. Ma näen, et ma ei ole juhitüüpi inimene, olen meeskonnainimene. Seetõttu käivadki mul tunded üles-alla.

Te elasite mõned aastad ka välismaal.

ah, nagu juba varem mainisin, siis olin hästi aktiivne. Mul oli juba noorena kogu aeg soov kuskile minna ja midagi teha. Värskest keskkooli lõpetanuna mindi näiteks suveks kuskile välismaale tööle ja loomulikult tahtsin mina ka seda kogeda. Kõigepealt olin ühe suve „Work and Travel“ programmiga USA-s, Grand Canyonis, kus töötasin koristajana. See oli imeline koht, kust sain külge väga tugeva reisipisiku, lisaks veel julguse, mis mind palju edasi viis. Pärast Grand Canyoni kogemust oli mul kindel teadmine, et kui ma lõpetan kunstiakadeemia ära, siis lähen praktikale välismaale. Tol hetkel oli pikim võimalus selleks 7 kuud. Sain aru, et tahan edasi õppida ning läksin siis Taani kooli. Elasin Taanis ja Rootsis kokku 4 aastat. Nüüd, kui kusagil taani keelt kuulen, siis läheb süda soojaks. Tunnen, et Skandinaavia on minu teine kodu. Kui on vähegi võimalik, soovitan kindlasti kõigil välismaale minna. Tehke alguses midagi lihtsamat. Mind kutsuti küll Taani tööle, aga teadsin kogu aeg kindlalt, et tahan koju tagasi tulla, sest Eestis tunnen end kõige enam elus.

Kas teil on olnud kunagi töösus suuremaid ebaõnnestumisi?

Muidugi, aga ma julgen abi küsida. Ma ei ole selline, kes jääb kauaks üksinda pusima. Kui näen, et mul hakkavad asjad viltu minema, siis kohe küsin oma kolleegidelt või arutan toote tellijaga asjad läbi. Midagi katastroofilist ei ole olnud.

Kas teil on nõuandeid neile, kes soovivad teie jälgedes käia?

Kui on soov töötada loomevaldkonnas või täpsemalt klaasikunstnikuna, siis peab vaatama sügavale enda sisse ja aru saama, kas see tunne on ikka õige. Klaasikunst ei ole lihtsalt töö, see on eluviis. Sa oled sellest justkui läbi imbunud. Tihti on tõuse ja mõõnasid, puudub ka kindel sissetulek, aga kui sulle meeldib see valdkond, siis kindlasti soovitan. See on väga põnev – leidub hästi palju huvitavaid ja inspireerivaid inimesi, kunagi pole üksluine ja sa ei kao halli massi ära, vaid tunned, et oled kogu aeg elus. Kui ma näen ka praegu kunstiakadeemia õpilasi või teisi klaasikunstnikke, siis isegi kui hetkel võib olla majanduslikult veidi raskem, on neil ikka sära silmis. See on kihvt valdkond!

Kahe kultuuri vahel: perglase kogemus õpilasrändes kaugel lõunamaal

12. novembri hilisõhtul alustasime koos 11 teise PERGi õpilasega oma teekonda maailma kõige eksootilisemasse kohta Leetu, et viiepäevase projekti raames STEAM (science, technology, engineering, art, math) aineid õppida.

Esmaspäeva varahommikul, peale mitut tassi LuxExpressi tasuta kohvi, jõudsimme lõpuks Leetu kohale. Esimese asjana matkasime kaheteistkümnekesi oma suurte raskete kottidega kolm kilomeetrit mööda Vilniuse tänavaid, et leida McDonalds, kus hommikust süüa. Seejärel pressisime ennast tillukesse taksosse ja sõitsime tagasi bussijaama, kus ootas väike marsaataoline buss, mis meid väiksesse Nemenčinė-nimelisse linna viis. Koolis nimega Vilniaus R. Nemenčinės Gedimino Gimnazija võeti meid hästi vastu ja programm algaski. Esimese asjana tutvustasid meie õpilased leedukatele PERGi ja meie eripära. Peale seda saime kõik

omavahel lähemalt tutvuda ning saime teada, et sealsed õpilased näevad Eestit väga uuendusliku ja futuristliku riigina. Muljed jäid esmapilgul pigem kehvad, sest kuigi kool on neil vaid 16 aastat vana, oli see nii mõnegi Eesti kooli arenguga võrreldes kõvasti maha jäänud. Kool polnud nimelt eriti hästi soojustatud ja klassiruumides olid ilmselt paljudele tuttavad vanamoelised koolipingid. Igas klassis olid kasutusel kriiditahvlid, mida PERGis juba kaugeks minevikuks peetakse.

Peale tunde tuli meile vastu minu võõrustaja isa, kes meid autoga nende koju viis. Väga huvitava ja mõnevõrra ebameeldiva üllatusena tuli mulle see, kuidas Leedus pole kombeks autos turvavööd kasutada (mis on naljakas, sest bussis panid kõik oma turvavööd kinni). Veidi hirmus oli ka see, kuidas mu võõrustaja väikevend kaubiku pagasiruumis sõitis, kuid isa kihutas

sellest hoolimata väga hoogsalt. Kohale jõudes istusime koos enda võõrustajaga umbkaudu kaks tundi vaikuses, kuna ta ei osanud peaaegu üldse inglise keelt. See oli minu jaoks suur pettumus ja tekitas veidi koduigatsust. Kui pikk päev oli õhtusse lohisenud, oli aeg uuesti välja minna. Meile korraldati pidu ühe leedu poisi pool, kus kõik veel lähemalt tutvuda said. Võimalus oli sauna minna või niisama juttu rääkida. Saime eestlaste seltsis põhjalikumalt jagada esmamuljeid Leedu ja leedukate kohta ning jõudsime ühisele arvamusele, et see on väga üllatav, kuidas enamik inimesi oskavad paremini vene keelt kui inglise keelt. Kohati rääkisid nad isegi omavahel rohkem vene kui leedu keeles. Peale seda saime lähemalt uurida peopaika. Aiamajakesest, kus pidu toimus, head muljet küll ei jäänud. Oli aru saada, et me polnud seal esimesed külalised, eriti eelnenud nädalavahetusega arvestades. Pidulõppes minu ja mu võõrustaja jaoks kella kümne paiku ning saime tagasi tema koju autoga.

Teisel päeval pandi meid koolis paarides roboteid programmeerima. Ülesande mõte oli robotid panna liikuma nii, kuidas me ise soovisime. See ülesanne oli aga väga kerge ja polnud meile väljakutseks.

Lisaks robotitele tegelesime ka plakatite koostamisega jätkusuutliku keskkonna kohta. Veel üks huvitav asi, mida me teada saime, oli et koolitoiduks pakutakse neile iga päev samu asju, aga valik suppe ja praadide vahel on palju mitmekesisem. Samuti tundus, et puhvet on neil väga populaarne,

sest sinna tekkis kohe vahetunni alguses ülipikk järjekord. Meile pakuti lisaks praele ka saiakest ja teed, mis olid mõlemad väga head. Peale selle olid välja ilmunud poisid, kes küll projektis ei osalenud, aga viibisid sellegipoolest eilsel peol. Nad olid üpris uudishimulikud ja vaatasid meid päris pingsalt. Hiljem isegi lehvitasid koridori peal, aga rohkem nad meiega suhelda ei julgenud. Mis sest, et eilsel peol avastasime, et nad oskavad palju paremini inglise keelt kui enamik projektis osalejatest.

Peale kooli saime linnaloa ja läksime Vilniust avastama. Palju meile küll aega ei antud, aga üle sai vaadatud ning proovitud pirukas Bandelès su lašinukais, mis kõigile hästi maitses. Tegemist on saiadega, millel on sama täidis, mis pelmeenidel. Variante oli küll ka veganitele, aga kõige parem tundus enamike arust kanalihaga saiake. Kuna poisid ja tüdrukud liikusid linnas eraldi, said poisid poodlemise asemel rohkem teada Vilniuse vanalinnast. Nende sõnul oli linnatuur väga hariv ja põnev. Tagasi rändasime linnast peaaegu et ise. Üsna hirmus oli tegelikult pimedas mööda väikest, aga siiski võõrast linna seigelda. Õnneks jõudsid kõik turvaliselt koju.

Korvpallimängul

Kolmandal päeval oli teemaks kunst. Kõigepealt sai kätt proovida mandalate joonistamises ning peale seda said kõik endale valmistada vabalt valitud vormis seebi ja seebile ka pakendi. Seebid olid kõik väga hea lõhnaga ja saime isegi mitu tükki valmistada, et koju kaasa tuua. Lisaks löid kõik tiimides ka oma unistuste STEAM-kooli. Me pidime välja mõtlema, milline oleks meie kooli eripära, mis aineid me seal õpetaksime (peale STEAM-ainete) ja milline see välja näeks. See osutus senistest ülesannetest kõige raskemaks väljakutseks, sest me jääme keelebarjääri tõttu tihti hätta. Õnneks saime tõlgi abil kõik tehtud nii, nagu tahtsime.

Õhtul käisid osad korvpallimängu vaatamas. See toimus Siemens Arenal, mis on väga suur ja üllatavalt hästi hooldatud. Leedukad rääkisid meile, et kui nende üks parimaid tiime BC Rytas mängib, siis on saalis kõik kohad välja müüdud. Lisaks mängu vaatamisele sai seal osa võtta loosiratta keerutamisest, kus iga keerutus võitis uued piletid järgmisele mängule. Loosi põhimõte oli saada võimalikult head kohad.

Kahjuks aga kodutiim kaotas ja võitjateks osutusid hoopis itaallased. Koju saime ühe poisi emaga, kellega oli mul parem autosõidukogemus kui võõrustaja isaga. Järgmiseks tegevuseks oli tuur Vilniuse uhkest vanalinnast, kus giid tutvustas põnevate lugude saatel erinevaid ajaloolisi paiku sealsete majade ja kirikute vahel. Tuuril oli päris külm ning sellel mehel, kes seda tuuri tegi, olid veidi imelikud naljad, mille üle keegi ei naernud. Sellest olenemata olid kõik õnnelikud, sest ees ootas käik suurde ostukeskusesse, kus oli meie jaoks väga eksootiline nelja X-iga Maxima. Päeva võttis kokku meile korraldatud ärasaatmispidu, kus kõik said omavahel viimast korda veel põhjalikumalt suhelda. Sellel korral oli küll mõnusam koosviibimine ja asi ei valmistanud pettumust nagu esimesel päeval.

Neljandal ehk viimasel täispikal päeval pandi koolis põhirõhk oma loodud STEAM-koolide esitlemisele, kuid terve päeva põhisündmus oli ajaveetmine Vilniuses. Esimeseks sihtkohaks oli energia- ja tehnoloogiamuuseum. Seal sai näha, kuidas klaveril mängides hakkasid puuris välgunooled lööma. Oli ka teisi eksponaate, kus sai ise käed külge panna ja energiat tekitada. Nende mõte oli näidata küllastajatele,

kuidas energiat erinevatel viisidel genereerida saab, näiteks tuule, vee või lihtsalt enda keharaskusega. See muuseum meenutas veidi meie enda Energia avastuskeskust, aga oli isegi mõnevõrra põnevam ja praktilisem.

Viimasel ehk ärasõidupäeval käisime veel korraks koolis, et saada kätte sertifikaat STEAM-projekti läbimise eest. Jätsime kõigiga hüvasti, mis ei olnudki nii emotsionaalne, kui enne reisi ootasime. Tagasiteel saime seedida ka saadud kultuurišokke, milleks minul isiklikult jäid autos turvavööde mitte kasutamine ja see, kui palju nad leedu ja vene keelt segamini rääkisid. Kodutee oli palju meeolukam kui sõit Leetu. Ilmselt oli asi selles, et oli päevane aeg ja kõigil oli palju energiat. Eestisse sisenedes pidas politsei bussi enne Pärnut kinni ja kontrollis meie dokumente. See tuli küll üllatusena, sest olime juba ammu piiripunktist möödunud, aga midagi erilist see tegelikult polnud ja kedagi bussist maha ei tõstetud. Tagasi kodulinna jõudsime kella 19 ajal. Kogu reis oli väga õpetlik ja kindlasti muutis see paljude vaadet kodusest elust. Kindlasti oleme kõik tänulikud sooja vastuvõtu eest ning ootame aprillis leedukaid ka meie kooli!

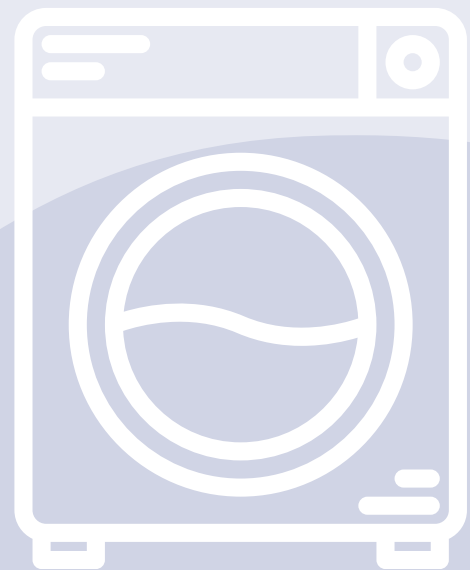
*INIMESEKS
SAAMISE ABC*

Tere tulemast täiskasvanuella!

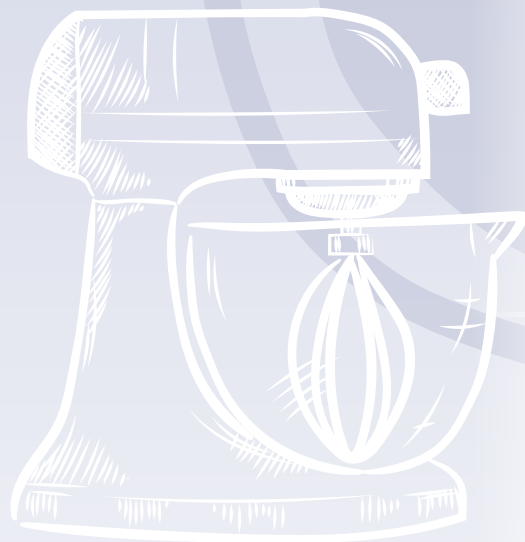
Kas mäletate veel aega, kui täiskasvanuks olemine seostus teie silmis eeskätt piiramatu kommisöömise ja varaste hommikutundideni üleval püsimisega? Olen kindel, et me kõik oleme lapsepõlves karistust kandes mõelnud, et elu täiskasvanuna mitte ainult ei näi, agaka on kordades parem. Puuduvad piirangud ja vanemate kurjustavad pilgud, kui hommikusöögiks pudru asemel hoopis kolmejäätiseportsu kasuks otsustad. Nüüd, kui liivakastid on asendunud jõusaaliga ja kunagised hittnukud ning-autod nutitelefonidega, peaksime mõistma, et tegelikult on täiskasvanuelus ka muud olulist peale kaua üleval olemise ja piirangutevaba magusasöömise. Räägime kohustustest ja vastutusest. Tere tulemast täiskasvanuella!

Tähelepanuta ei tohi jätta asjaolu, et elus hakkama saamiseks vajame olulisi oskusi, näiteks kuidas käsitseda pesumasinat, valmistada suurepärast sööki ja isegi makse maksta.

Esiteks, pesumasin. See väike keerlev abiline, mis on tihti sama segadusse ajav kui sudoku meistritase, pole lihtsalt nuppudega vidin, vaid peensusteni läbimõeldud seade, mis võib su lemmikteksadele anda uue elu või sundida neid igavesse unustusse. Hea tulemuse saavutamisel on edu võti pidada meeles, et punane sokk ja valge särk ei ole masinas kunagi parimad sõbrad.

Teiseks, köögikunst. Unusta see hommikuse kolme jäätiseportsu unelm. Täiskasvanuelu esimene reegel: kui see näib isuäratav Instagram'is, on see tõenäoliselt kasöödav. Teine reegel: kui see põleb, nimetatagu seda „karamelliseerituks“. Täiskasvanuna muutub su köök väikseks laboriks, kus katsetad erinevaid koostisosi, mõnikord edukalt, teinekord... mitte nii väga. Kuid ära muretse, ka põlenud spagetid on omamoodi saavutus. Pea meeles, et retseptide järgimine on pigem soovitus kui kohustus.

Armuelu on omaette müsteerium. Üha enam avastavad lootusrikkad kohtingutel käijad end varahommikul peadpidi jäätisetopsist. Tundub, et selline see elu juba kord on. Siin on Sulle väike kohtinguetikett, kuidas mitte supi sisse sattuda:

- Enne kohtingule minekut kontrolli kindlasti oma kaaslase tausta.
- Teavita enda sõpru oma asukohast.
- Pane selga viisakad riided.
- Oluline on hea hügieen.
- Kohtingule jõudes ära räägi endise partneri või mineviku suhete kohta.
- Ära ole palju telefonis.
- Pööra tähelepanu oma kaaslasele.

Lõpetuseks, maksude maksmine – see on nagu täiskasvanuks olemise ellujäämiskursus. Ükski arvutimäng ei valmista sind ette selleks emotsionaalseks Ameerika mägede sõiduks. Oluline on meeles pidada, et maksudest kõrvale hiilimine on nagu võltskompliment, mis varem või hiljem paljastub. Kui oled oma maksudeklaratsiooniga ühele poole saanud, tunnend end kui superkangelane. Vähemalt järgmise korrani. Aga ma usun sinusse, perglane saab hakkama!

Meie kaunis puidust koolimaja

Mõjulaine esimese väljaande ühe külalisartikli on kirjutanud PERGi tubli ja töökas haldusjuht Heiki Koov. Heiki uuris otse allikast meie ainulaadse koolimaja põhimaterjaliks oleva puidu kohta ning mida arvavad meist kauged külalised Lõuna-Koreast.

Me räägime palju ja me olemegi uhked oma puidust maja üle, aga mida see siis ikkagi täpsemalt tähendab? Arhitekt Ott Alver on kirja pannud näiteks sellised numbrid: „85% hoone kandekonstruktsioonist on puidust, millele lisandub 3600 m² fassaadilaudist ja 33 km puitsõrestiku elemente.”

Maja ümbritsev puitsõrestik ongi enamasti see, mille abil on hea maja välimust kirjeldada. Sõrestikuks kasutatud materjali hankis firma Thermory. **Firma projektimüügi osakonna juht Sander Pikkur kommenteerib puidu omadusi.**

Thermory projektimüügi osakonna juht Sander Pikkur kommenteerib puidu omadusi.

Kas puit (mänd) on eelnevalt saanud erilist töötlust? Millega on puit üle pintselatud, et see oleks ilmastiku- ja tulekindel?

Puit on eelnevalt termotöödeldud, mis tagab puitmaterjali stabiilsuse ja tänu termotöötlustele suureneb märgatavalt ka puitmaterjali bioloogiline vastupidavus. Termotöötlemine toimub spetsiaalsetes termokambrites ning on täiesti kemikaalidevaba protsess. Selleks on vaja ainult kõrget temperatuuri ja veeauru. Fassaadilauad ning postid on täiendavalt töödeldud polümeerse tulekaitsevahendiga Woodsafe WFX, et tagada parim võimalik tuletundlikkuse klass. Woodsafe WFX tulekaitsevahend ei ole materjalile pintsliga peale kantud, vaid selleks on kasutatud autoklaavi meetodit, kus puitmaterjal pannakse vaakumkambrisse, milles saadakse vaakumi ning survemeetodi abil vajalik kogus tulekaitsevahendit puidu sisse.

Kui kaua on maja väljast ilus pruun ja millal hakkab halliks muutuma? Millal on vaja jälle üle värvida?

Termotöötluste eesmärk on tagada puitmaterjali stabiilsus ning bioloogiline vastupidavus muutuvates ilmastikuoludes. Termotöödeldud puidule omane pruun toon on nii-öelda kõrvalprodukt, mis aja jooksul vihma ning päikese UV-kiirguse toimel hõbedaselt halliks muutub. Värvitooni muutus ei mõjuta puidu stabiilsust ning vastupidavust ajas. See, kui kiiresti puit halliks muutub, sõltub suuresti sellest, kui palju UV-kiirgust puidule ligi pääseb ning see võib võtta mõnest kuust kuni mitme aastani. Näiteks põhjapoolne külj ja varjulised kohad muutuvad aeglasemalt halliks kui lõunapoolne külj ja päikesele rohkem avatud pinnad. Arhitekti nägemus oli, et kogu hoone väline pind oleks hallikat tooni ning plaan on jätta fassaadis olev puit loomulikus keskkonnas väärrikalt hallinema.

Thermory müügidirektor Katrin Reinaste-Parve kommenteerib väliskülaliste mõtteid.

Mis mulje jättis väliskülalistele meie Pelgulinna Riigigümnaasiumi hoone?

Tallinna Pelgulinna riigigümnaasium on saanud täielikult Thermory rahvusvaheliste partnerite ja erinevate riiki külastavate arhitektuuri, kinnisvaraarenduse või puidu edasimüügiga tegelevate huvigruppide tähelepanu keskpunktiks. Teie kool kujutab endast silmapaistvat näidet puidu kasutamisest avalikus ruumis. Eriti kõrgelt hinnatakse kooli arhitektuuri ja materjalide valikut. Kuna koolimaja fassaadi ja sõrestiku jaoks on kasutatud Thermory termopuitu Woodsafe tulekindlusega, siis käime tavaliselt ka meie ise kõikide edasimüügipartnerite ja rahvusvaheliste arhitektidega, kes meid külastavad, koolimaja uudistamas.

Eelmisel aastal külastas Eestit EAS-i eestvedamisel kaks kinnisvaraarenduse ja ehitusmaterjalide äriiga seotud delegatsiooni Lõuna-Koreast. Nende Eesti visiidi eesmärk oli saada inspiratsiooni Eesti puitarhitektuurist nii avalikus kui ka eraruumis. Delegatsioonile avaldas Pelgulinna Riigigümnaasium sügavat muljet. Lõuna-Korea, nagu paljud teised riigid, on seadnud endale kõrged eesmärgid süsinikdioksiidi heitmete vähendamiseks ning puidu kasutamine ehituses on oluline samm nende eesmärkide saavutamisel. Lõuna-Korea on ka Thermory jaoks uus sihtriik. Just eelmisel nädalal olime väljas Korea Build messil koos meie uue partneriga, kes ka teie koolimaja uudistamas käis.

Kui levinud on puidust majad Lõuna-Koreas? Kas ka suuri maju tehakse puidust?

Hetkel Lõuna-Korea linnaruumis palju puitu ei näe, kuid riigil on suured ambitsioonid. Planeerimisel on mitmed avalikud hooned, kus puitu kasutada kavatakse. Kohalik riiklik asutus Land and Housing Research Institute on 2024. aastaks plaani võtnud erinevad uurimistööd selle kohta, kuidas puitu ka kõrghoonetes kasutada.

Mis puidust seal maju valmistatakse?

Koreas on levinud kohaliku männi-puidu ja keemiliselt impregneeritud puidu kasutamine. Kohaliku puidu varumisega on keeruline ja see ei pea hästi vastu. Eramajade ehituses kasutatakse juba täna puitu, kuid puidu kõrval on ka alternatiivsed vastupidavamad materjalid nagu näiteks metall ja plekk.

Library (Seoul)

Concert hall (Chuncheon)

Mõned näited hetkel projekteerimisel olevatest avalikest hoonetest, kus puitu kasutada plaanitakse.

Carbon circulation center (Goesan)

Elementary school (Ulsan)

Puidu kasutamine nii välis- kui ka siseviimistluses jätkab kogu maailmas kasvu ja seda nii kõrghoonetes, korterelamutes, ärilises kinnisvaras kui ka eramutes. Pelgulinna Riigigümnaasium on suurepärane näide puidu kasutamisest suurtes avalikes projektides.

Pelgulinna Riigigümnaasium inspireerib rahvusvahelisi külalisi. Pilt 2023 sügisest, kus Thermory spetsialistid külastasid kooli koos India arhitektidega.

Raamatuarvustus: „Strippari pisarad“

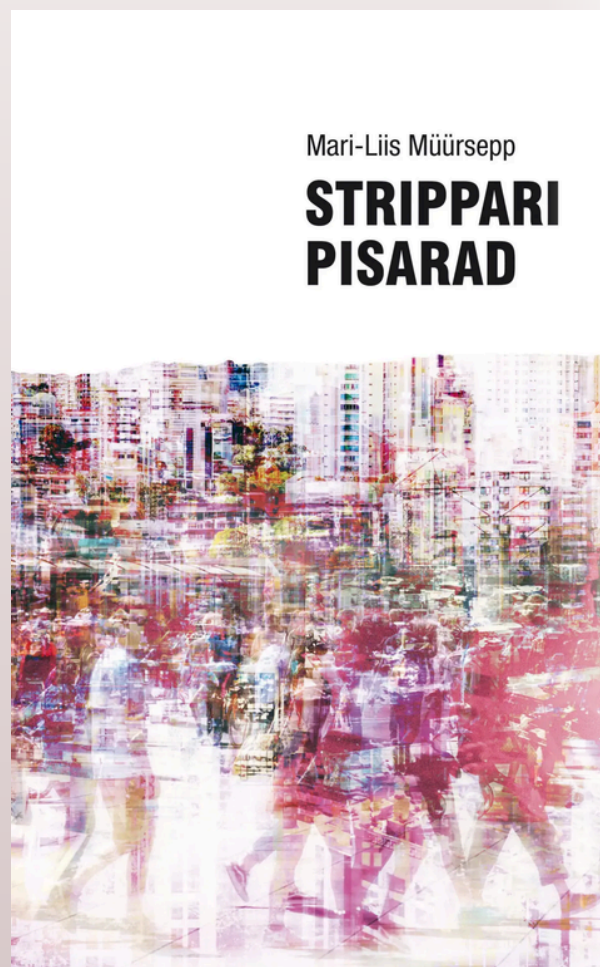
Teise külalisartikli autoriks on õpilane Mari Kaubi, kes PERGi õpikeskuse koordinaatori eestveetava raamatuklubi liikmena on lugenud Mari-Liis Mürsepa teost „Strippari pisarad“.

Jaanuaris külastas Tallinna Pelgulinna Riigigümnaasiumit eesti luuletaja ja Luuleprõmm 2022 meister Mari-Liis Mürsepp. Kuulda sai tema luulekarjääri algusest, lapsepõlvest ja süvitsi tema teostest. Mari-Liis luges ette ka ühe oma luuletuse.

Olen küll varem kaasaegset luulet lugenud, ent seda vaid kirjandustunnis, kus ma kogenematult saan ainult aimata, et tegemist on hea luuletusega. Seega oli „Strippari pisarad“ minu jaoks esimene reaalne kokkupuude tänapäeva luulemaailmaga ning pean tunnistama, et viimati vaimustas mind mõni luuleteos säärasel moel esimeses või teises klassis, kui lugesin Contra luuleraamatut „Kõik on kõige targemad“.

„Strippari pisarad“ on justkui kogumik intiimsetest jutustustest, mida autor sulle sleepover'il räägib. Tema kirjapandud salmid on konkreetsed ning lihtsad stsenaariumid, mis sujuvalt voolates on vormistatud rütmiliselt, kohati ka riimides, sealjuures peamiselt edasi andes naiseks olemise piinavaid piasasju, millega ilmselt igas vanuses olevad naised samastuda saavad. Ning seda teeb ta humoorika teravusega, tuues minu kui tema lugeja näole naeratuse, mis aga kohe olukorra tegeliku nukruse tõttu mu näolt kaoks. Umbes selline olekski pilt, kui me autoriga päriselus laua taga istuks (täpselt nõnda on see raamat ka minu arvates kirja pandud).

Just sellepärast, et luuletaja on endast nii palju isiklikku teosesse pannud, on lugeja kogemus kordades nauditavam, kui muidu oleks. Seepärast võiks ka mõne antud autori luuletuse näiteks põhikooli kirjandustundides käsitlusele võtta, sest aastatetagused ropud värsiread mõne anonüümse, ent pärjatud autori poolt, mis mul õpikulehtede pealt meenuvad, jäid mulle tol hetkel kaugeks ning ma arvan, et seal ka enamuse huvi luule vastu lõpeb.

Humoorikas horoskoop

Kaljukits

22. detsember - 19. jaanuar

Väga rängad ilmamuutused vihjavad sellele, et peaksid rohkem raha säästma ja Selveri saiakesed koolitoiduga asendama. Ma tean, et su sihikindlus võimaldab seda.

Veevalaja

20. jaanuar - 18. veebruar

“Füüsika vihkamine pole faas, ema, see on mu elustiil!” Sa võid ju loota, et järgmine kontrolltöö tuleb positiivne hinne.

Kalad

19. veebruar - 20. märts

Veenuselt Marsi peale lendav aldoheksoos mõjutab sind oma voodipesu vahetama. Tee seda ja tajud suurt energiapuhangut, mis sind pärast seda valdab.

Jäär

21. märts - 20. aprill

Merkuuri ja Uraani edasiviiv trigoon on su jaoks, et kui miski, et kui sa tahaks, siis nad on nagu kui see, et läheks ja oleks ja sa sel ajal tunned, et äkki sa arvad sellest kui midagi, et kui saakski. Mis arvad?

Sõnn

21. aprill - 20. mai

Päikese kvadraat Jupiteriga annab sulle märku, et sul ei ole vaja viite samasugust särki, isegi kui nende värvid on erinevad. Usu mind.

Kaksikud

21. mai - 20. juuni

Kas sa ise oled teadlik, millist versiooni endast sa homme kehastad? Ära ürita mätta oma enesekriitilisust **HIIGLASLIKU** egoga, võta see omaks.

Vähk

21. juuni - 22. juuli

Kuu liigub Vähis. Mida iganes see ka ei tähendaks. Pls ära solvu. Kõik ei pea olema nii, nagu sa tahad, vahepeal on ka teistel õigus.

Lõvi

23. juuli - 22. august

Pluuto on sinuga ühenduses, aga sind ilmselt ei huvita. Sa ei loe seda horoskoopi vabatahtlikult, aga kui sa juba siin oled, siis palun ära osta H&M-ist kõiki ilusaid riideid ära! Mine parem Paavli kaltsukasse.

Neitsi

23. august - 22. september

Veenus on Gatorade'is vms. See tähendab, et on aeg rohkem enda kui teiste peale mõelda. Sa oled loodud, et elus läbi lüüa, aga tea, et järgmises elus ootab sind ees karma.

Kaalud

23. september - 22. oktoober

Su kass ei saa olla su ainuke iseloomuomadus ehk sa näed unes, et sa võtad koera, kelle nimi on Rosin Puudelsell.

Skorpion

23. oktoober - 21. november

Sa ei pea panustama 100% projektidesse, millega sa isegi seotud pole. Teistel on ka positiivseid hindeid vaja. Ära mine närvi, ära mine närvi, ära mine närvi - Metsakutsu.

Ambur

22. november - 21. detsember

Vaata ette!! Keegi võib su rahakoti varastada ja alustada su dokumentidega uut elu Koka-Viidikal. Sul on kontrollivajadus, ka ilma ID-kaardita saavad teised sellest aru.

Õpetajate tsitaadid

Poisid kogunevad klassi ukse taga

„Kellelgi on pruudid ukse taga?“

— Aili Tarvo

“Don’t raise your card unless others will be inspired.”

— Sven Hannes Heile-Sundkvist

„Lenori müügijuht ma küll ei ole.“

— Aili Tarvo

„Kui te õpite kooli jaoks, siis te olete orjad.“

— Varvara Proshina

„Ma ei tahtnud tegelikult kunagi õpetajaks saada... noh, siin ma nüüd olen.“

— Aili Tarvo

„Vabandust, ma olen kogemata jätnud urina peale.“

— Maarja Suvorov

“Laur pole pikalt vetsust tagasi tulnud* „Kas Laurile peaks päästeameti järele saatma? Läks vist kanalisatsioonist alla...“

— Maarja Suvorov

„Te ei ole veel standardhälvet õppinud.“

— Leesi Peedumäe

“Uus kohukese jäätise maitse droppis.“

— Marlene Timmi

„Siin Office’is elab üks pätu, kes on võtnud eesmärgiks mu elu raskeks teha.“

— Maarja Suvorov

„Raha ei ole nagu kõik, aga raha on nagu
vaja...”

— Marlene Timmi

„Raha on vaja, raha on hea, aga
kui raha muutub eesmärgiks...”

vahetab kiiresti teemat

— Marlene Timmi

„Kui sul on lõpmatult vähe sõpru,
siis sul on lõpmatult palju komme.“

— Leesi Peedumäe

„Ja kui te teete intiimsuhteid, tehke
kaine peaga.”

— anonüümne autor

„Kui te tahate lapsi, siis teadlikult!”

— Varvara Proshina

„Lahutamine on ka liitmine, lihtsalt
miinusega.“

— Anna Maltseva

„Kui te nutma hakkate, siis palun
mitte töö peale.”

— Rachel Kosapöeg

„Ära ülbitse, kui sina enda tööd
kehvasti teed, siis mina rohkem
teatrisse ei lähe!”

— tundmatu autor

„Kohvipaksu pealt ennustan.“

— Maarja Suvorov

„Teie generatsioon lihtsalt nutabki
palju ja see on okei. Me nutame ja
teeme.”

— Agne Kosk

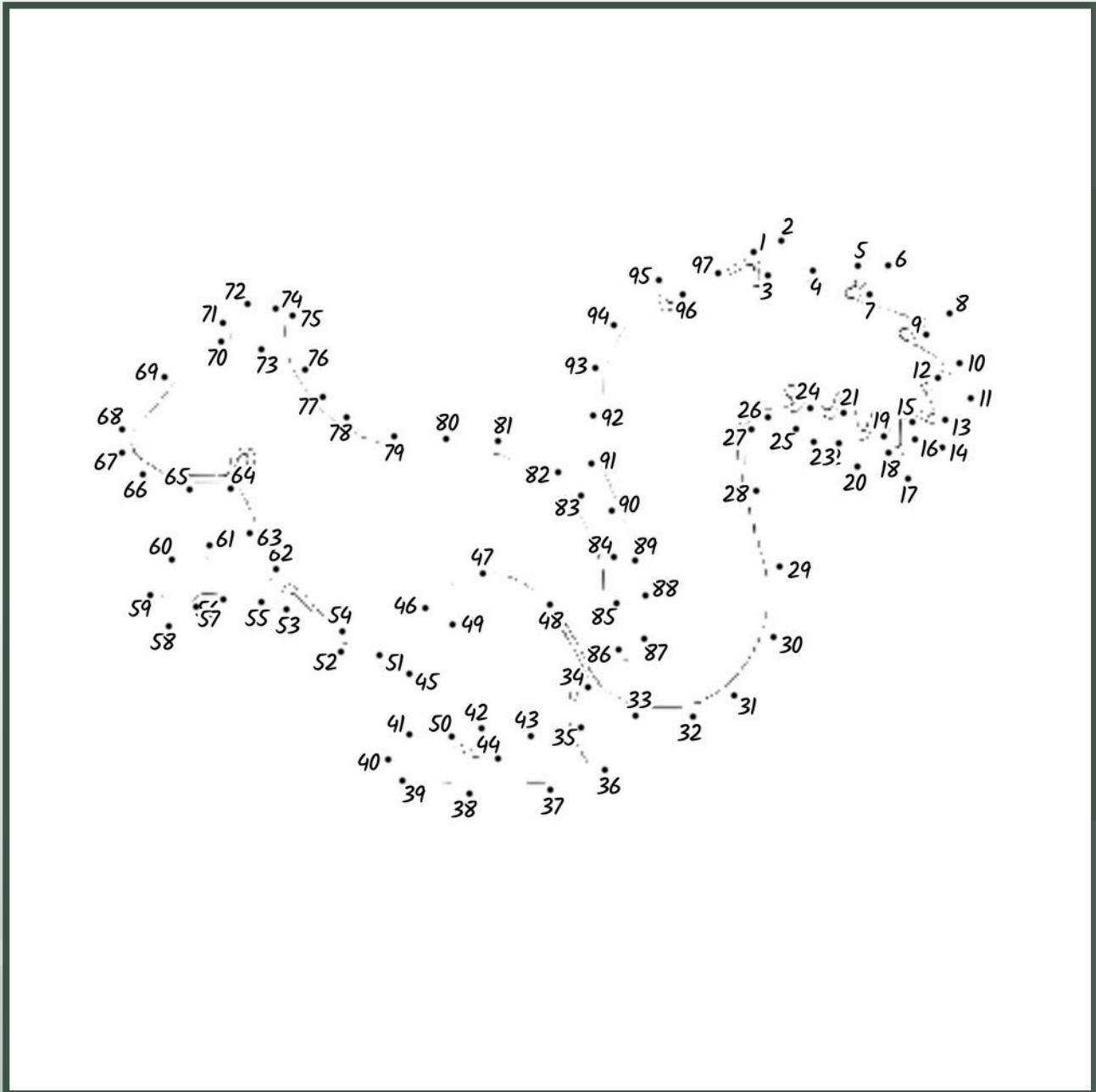
oma seksika aktsendiga „...aga
meie oleme ju matemaatikud, me ei
vaja kalkulaatoreid”

— Varvara Proshina

Ristsõna

	India rahaühik	Tähestiku esimenäht	1931.a sündinud Eesti näitleja	Liitum	16-18.saj kunstisüüand	Argoon	Laughing out loud	Teisipäev	H,...J	Elulugu	American English		... Lillemägi
2030.a valmiv raudtee												Jood EU	
Umbes		Australia linn FUUS: test a						Eesti ja Läti vaheline piiripunkt	Tõmbsoon Titaan				
Põttumajandu- ja Toiduamet				Rida		Eestis olev foodtruck Tawani saar põhjaosas				Eesti ansambel	Lõunamaine keelpilt Alright		
Euleri arv		Ehk		Ott Leplandi initsiaalid			Kromaatiline keelpilt Imaginaarühik						
Eesti Televisioon				Ighaljas käabuspoos as Väävel					Aaloe inglise.k Resto K3-s				
	lectis ölle tegemiseks Euroopa ainepunkt						Volkswageni pickup Ühiversaalin e jadasiin						
Eesti Rahvusriihäälilg				Instagram	Plutoonium Dortmund Borussia			OKEI Küla Võru maakonnas			Fosfor Muudab reaktsiooni kiirust		Väärismetall
"ante meridiem"			Viljatu soo Punane										
Võbin, mida tunneb PERGIS										Eesti alev			
	Germaani um Kreisi Raadiost			Tähestiku teine täht Ida		Virvendus, helk	Hapnik	Vesinik	Kasaari kagnaadi pealinn Mööbel				
Paleusklik juhtmõte					Suuruselt 15 saar Eestis								
50 Rooma numbrites		Kiusamis vaba kool	Vaestema ja				Teelusikat äis	Pronksiaegne kirvelaadne tööriist					Elektritaki stuse mootühik
Asjatundja								Eestimaa Töölisühingite Üdliit				Hapnik Soome toidukett	
"Neli korda" saksa keeles								Valitsusväline org. IT-s Euroopa Keskpank					
Oli baar Telliskivis						Looduslik valgulinekiud	FUUS: eksa Aar			Joodik ...kirjandus			
Jaapani poksija													
Maa raadius			Euroopium	Tehisintellekt Trademark			Kohanäitaja 500 Rooma numbrites						
"Saar" rootsi keeles		Sidesõna Umbes			Isikutunnistus "Mina" inglise.k.			Rõivasuurus Talu		Olympiamängud Tonn			
Skandinaavia trolide pere							Neli-						

Ühendage punktid

Mis metsalooma sa punkte
ühendades kokku said?

Galerii

Võta meiega ühendust!

Meie sotsiaalmeeia

Tiktok: @pergitoimetus

Instagram: @pergitoimetus

Spotify: @pergitoimetus

Email: koolimeedia@perg.ee

“Ka väiksed lained kõigutavad paati”

Mõjulaine